

Intimacy and Melancholy
Victor Boulet, *Toxteth Error Lad*
Anna Bohman Gallery, Stockholm 23/5 – 23/6 2019
Text: Windy Fur Rundgren

At the entrance, stands a sculpture tied to a trolley with a nylon strap tied tightly around its neck. It looks as if it is pulling its own weight, with the head covered in a plastic tarpaulin pulled down over its face. Behind it hangs a large painting displaying a naked, two-sexed body. Someone left their foot print on a painting within that same painting. A boot with exposed toes stands alone next to it. The technique is somewhat reminiscent of the British Lucian Freud, however, the symbolism tends towards his older uncle.

It will take a while until the elements of the exhibition *Toxteth Error Lad* transform experiences into thoughts, that, on a new level, meet the art pieces and clarify further. Examples of powerful language and the capability to create magic of things are so numerous here, that it is preferable to simply take in the experience, rather than try to analyse it.

Victor Boulet has stolen door wedges from galleries and put them in small plastic bags like those used for drugs, he has bought expensive tablecloth, used it for paint colour tests and then presented these as art, he steals a penguin and amongst all of this he shows a method of painting connected to art history, to Lucian Freud's self-consciousness, to Killy Kielland's reverence and to Jean Heiberg's expression. All at the same time.

He also exhibits 6 painting; portraits, landscapes and still-lives made by dead, Norwegian artists unknown to me. The pieces were bought by Boulet for a small amount of money at auction. At the highest point of the gallery's far wall in the first room, they hang like bread crumbs from a whole loaf, eaten by the art market. The air in the gallery shakes from all the pieces that almost collide with each other.

Victor Boulet has a number of coexisting forms of expression, the interesting aspect lies in the criss-cross combinations of these things in time. It is the "colour" running between the lines, that keeps the work flowing and constantly changing here; as if life was a man drawn on folded paper, whose body parts do not fit together. As if the new neck, new body and new legs of such a "folded man" is inserted through a central marrow to create a constant dichotomy.

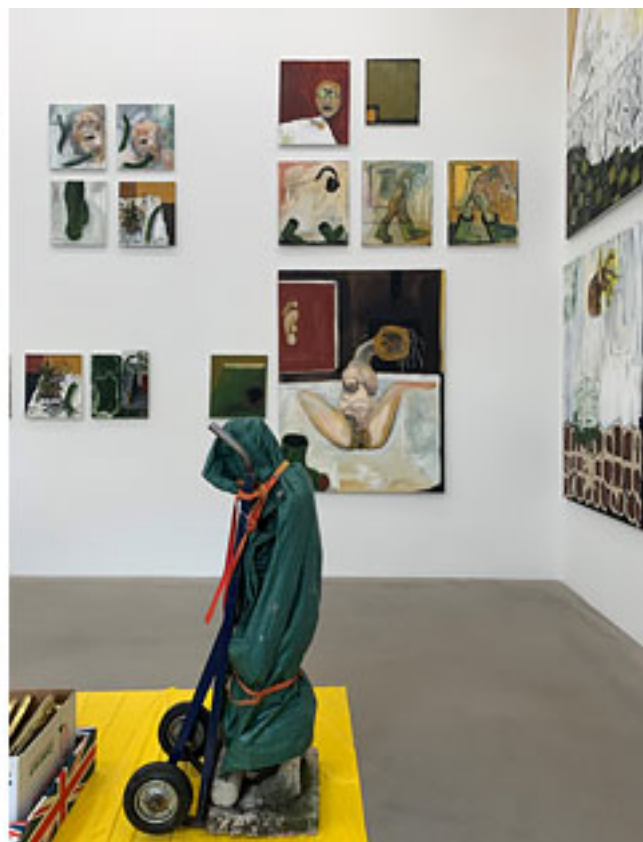
The hooks that are seen here and there in the visual language of the artist, are repeated from the exhibition *A Legacy Worth Nothing* made in Paris in 2014. There they hung killed objects of wooden bread boards in an otherwise empty gallery room. Since Boulet's artistic practice has been "sliced up" in Anna Bohman Gallery, the viewer steps into it, sews it up again and stands close to the warmth of his language: with small notes on the psyche's daily life of candles pushed down the throat, or a simple green water jug, so well painted that one can lift it by its handle, or touch two noses, which, in and out, breath each others darkness. The exhibition is fun and urgent, but the melancholic trustworthiness gives the artistry a genuine intimacy.

www.omkonst.se:

Närhet och melankoli

Victor Boulet, *Toxteth Error Lad*, Kurerad av Bjarne Melgaard - Anna Bohman Gallery, Stockholm 23/5 – 23/6 2019

Text: Windy Fur Rundgren

Installationsvyer © Victor Boulet. Foto: Anna Bohman Gallery (Klicka på bilderna för hög upplösning)

Vid ingången står en skulptur fastsurrad på en pirra med nylonband hårt runt nacken. Det ser ut som den drar sin egen tyngd, med huvan av engångspresenning neddragen över ansiktet. Bakom den hänger en stor målning med en naken tvåkönad kropp. Någon har satt sitt fotavtryck på en målning inuti tavlan. En känga med blottade tår står ensam bredvid. Tekniken påminner något om brittiske Lucian Freud men symboliken även om hans äldre släkting.

Det kommer att ta en stund innan delarna i utställningen *Toxteth Error Lad* knuffar upplevelserna till att bli tankar, som på nytt möter verken och tydliggör något mer. Då det kraftfulla bildspråket och förmågan att göra magi av ting är så multipel här, är det mer lönt att bara ta in vad som upplevs och inte försöka analysera.

Som att Victor Boulet stulit dörrstoppar från gallerier och lagt i små knarkpåsar, köper dyr duk och använder till färgprover, sedermera presenterar dessa som konst, stjälar en pingvin, och mitt ibland allt detta myller och tilltag, också visar ett måleri med konsthistorisk förankring till såväl Lucian Freuds självsäkerhet, till Kitty Kiellands pietetsfullhet och Jean Heibergs trubbiga expressivitet. Allt på samma gång.

Victor Boulet har även med sig sex porträtt, landskap och stilleben från avlidna, för mig okända, norska konstnärer. Verken är inköpta av Boulet för några hundralappar på auktion. De hänger som brödsmulor från en, av konstmarknaden, uppäten limpa, högst upp på den bortre väggen i galleriets första rum. Luften skakar i det överbelamrade galleriet vars verk nästan krockar med varandra.

© Victor Boulet

© Victor Boulet

Victor Boulet har flera pågående uttryck som sagt, intresset ligger i tiden att mixa dem alla kors och tvärs. Det är "färgen" som rinner mellan raderna, som gör helheten pågående och föränderlig här, som om livet vore en viktgubbe, en vars kroppsdelar inte passar ihop. För så blottas också Boulets verk med ständigt nya uttrycksytter - likt en ny hals, ny kropp och nya ben, in genom mörken till den konstanta dikotomin.

Krokarna som syns här och var i bildspråket upprepas från utställningen *A legacy worth nothing* i Paris 2014. Då hängande med slaktade objekt av skärbrädor för bröd, i ett annars tomt gallerirum. För sedan man "sprättat upp" Boulets konstnärskap inne på Galleri Anna Bohman, klivit in i det och sytt ihop det igen, så står betraktaren tätt närvarande intill värmen av hans språk: med små noteringar om psykets vardag av stearinljus nedtryckta i halsen, eller en enkel grön kanna, så fint målad att det går att lyfta i dess öra, eller röra vid två näsor som, in och ut, andas varandras mörker. Utställningen är kul och angelägen, men den melankoliska trovärdigheten ger det här konstnärskapet också en genuin närhet.

Stockholm 2019-05-29 © Windy Fur Rundgren

Anna Bohman Gallery, Stockholm | Omkonsts startside

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: [Omkonst Facebook](#)>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com

© Victor Boulet

© Victor Boulet. Foto: Anna Bohman Gallery